

det havde bevirket, at Udvalget havde taget en anden Stilling. Efter min Mening er det ikke sandsynligt, men det ærede Medlem kunde jo ikke vide det, og derfor havde det været rimeligt, om han havde fremsat disse Betragtninger og dette Materiale for Udvalget. Det er imidlertid ikke sket, men det forbavser mig, som sagt, derfor ogsaa, at det ærede Medlem tog saa stærkt paa Veje i Gaar og gjorde denne Sag til en meget stor og vigtig Sag, hvad den ingenlunde er.

Sagen er jo dog den, at man skal huske paa, at vi ikke i Lovforslaget, som det foreligger, have en virkelig rationel Beskatning af Aktieselskaber. Det er det meget langtfra, og denne store Guldregn, som den højtærede Finansminister benævner den, og som det ærede Medlem lod skinne for os i Gaar, viser sig at svinde ind til meget lidt, naar man kommer til at tage dette Spørgsmaal op. Thi naar Udvalgets Flertal har sluttet sig til Tanken om at fritage indenlandske Aktieselskaber for Statsskat, er det, fordi den Aktiekapital, der kommer ind under Beskatning, er meget lille i Forhold til de Summer, som i Lovforslaget forlods ere fritagne for Skat. Som ærede Medlemmer vide, har man i Lovforslaget undtaget Sparekasser, Kreditkasser, Hypotekforeninger, Forbrugsforeninger osv. for Skat, og i Sammenligning med de Summer, disse repræsentere, svinde de Summer, som det ærede Medlem nævner, ind til det rene ingenting. I Aaret 1900—1901 var her i Landet 535 Sparekasser med en Aktiekapital af 662 Mill. Kr. Kredit- og Hypotekforeningerne have 830 Mill. Kr. i Hovedstol og 31½ Mill. Kr. i Reservefond. Tilsammen bliver dette ca. 1,500 Mill. Kr., hvilket rigtignok er et ganske andet Tal end det, det ærede Medlem nævner. Tage vi endvidere vore Forbrugsforeninger, Andelsmejerier, Andels-slagterier osv., se vi, at disse repræsentere 180 Mill. Kr., og nærne os saaledes stærkt til 2,000 Mill. Kr., som altsaa forlods er undtaget fra Skattepligt. Jeg har altsaa Ret til at paastaa, at vi ikke have nogen virkelig rationel gennemført Beskatning af Aktieselskaberne i det foreliggende Lovforslag, og Udvalget har derfor ment, at naar saaledes en hel Masse Kapital forlods er fritagen for Dobbeltbeskatning, vilde det være rigtigt at sige: Enten— eller; enten skulle alle Aktieselskaber svare Skat, eller ogsaa skulle de alle være fritagne; thi det forlods at fritage Kuponklippere og lægge Skatten over paa Erhvervene er dog en noget mislig Ting.

Den praktiske Følge bliver let, at den, som skal fastsætte Skatten, kommer til at gaa paa Jagt f. Elks. ude paa Landet for at opdage Aktieselskaber, der maaske have slaaet sig sammen om Indkøb af en Aktie-tyr eller Hingst for at spejde efter, om disse Foretagender kunde give et saadant Udbytte, at de kunde ansættes i Skat. Ændringsforslagets finansielle Betydning er jo ikke stor, naar det saaledes kun er en forholdsvis mindre Del af Aktiekapitalen, man har tænkt sig draget ind under Beskatningen. Jeg kan derfor ikke se, at det ærede Medlem har Ret i, at der her fra Udvalgets Side er sket noget urimeligt, og jeg kan ikke forstaa, at han efter hele sin tavse Stilling i Udvalget til dette Spørgsmaal kan give det Udseende af, at denne Sag har en saa stor Betydning, som han mener, den har. Thi det har den i Virkeligheden slet ikke. Over for det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg), som i Gaar atter rettede en meget stærk Kritik mod Lovforslagene, skal jeg kun sige, at han udtalte, at Skattelovene i Udvalget havde faaet mange Forbedringer, som han satte Pris paa, men at han desuagtet ikke vilde stemme for dem, skønt han maaske burde det, da de, hvis de ikke blev vedtagne, vilde være Sten i Vejen for at komme til en Ordning af det københavnske Spørgsmaal. Det synes mig alligevel, at der laa en Modsigelse i denne Udtalelse. Naar han endvidere sagde, at hvis Skattelovene blev gennemførte, vilde det ganske særligt blive til Gavn for Socialdemokratiet, der vilde blive Harmonikamusik i hele Landet i den Anledning, og Socialdemokratiet vilde kunne høste overordentligt rigt paa disse Skattelove, synes det mig ogsaa, at det vilde være en Grund mere for det ærede Medlem til at stemme for Lovforslagene.

Jeg har imidlertid ikke noget imod, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke stemme for Forslagene. Jeg tror alligevel nok, at Lovene skulle staa deres Prøve ude i Befolkningen. Forslagene indeholde jo ikke saa faa meget gode Bestemmelser. Jeg skal saaledes, uden at komme dybere ind derpaa, da jeg omtalte det allerede ved 1ste Behandling og ogsaa kom ind paa det ved 2den Behandling, nævne, at dette, at man gennem Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten, rammer Skatteevnen, hvor den virkelig findes, er et saa betydeligt Fremskridt fra den bestaaende Skattelovgivning, at det maa i høj Grad betones. Det ærede Medlem maa ogsaa erkende, at der netop gen-